ऊर्ध्वबाहुः प्राञ्चं प्रगृह्णात्यूर्ध्व ऊ षु ण इति (११.४२) ॥८॥ प्रसारितबाहुः · पिण्डम् । अवहृत्योपरिनाभि धारयन्नश्वप्रभृतीनभिमन्त्रयते स जात स्थिरो भव शिवो भवेति (११.४३-४५) ॥९॥ अवहृत्य पिण्डं नाभेरुपरि धारयन् ।

धारयत्येषामुपरि पिण्डमनुपस्पृशन्प्रैतु वाजी वृषाग्निमित्यश्वखरयोः (११.४६) ॥१०॥ एषां पशूनामुपरि पिण्डमनुपस्पृशन्धारयति · प्रैतु वाजीत्यश्वस्य वृषाग्निमिति खरस्य । अग्नऽआयाहीत्याहृत्य (११.४६) खराच्छागस्यऽर्तꣳ सत्यमित्यानिधानात् (११.४७) ॥११॥ धारयत्यनुपस्पृशन्नेव । आयल्यावर्त्य पशूनग्नः पुरस्ताद्रासभो मध्ये ॥१२॥ स्वस्थानस्थितानामेवावृत्तिः । अनड्वापुरुषमीक्षते पूर्ववदग्निं पुरीष्यमिति (११.४७) ॥१३॥ अनन्यार्थत्वात्पूर्ववच्छब्देनाग्निषु प्रज्वलत्स्वित्युच्यते (२.११) । उत्तरत आहवनीयस्योद्धतावोक्षिते सिकतोपकीर्णे परिवृते प्राग्द्वारे पिण्डं निदधात्योषधय इति (११.४७-४८) ॥१४॥

वि पाजसेति (११.४९) प्रमुच्यैनमजलोमान्यादाय प्रागुदीचः पशूनुत्सृजति ॥१५॥ प्रमुच्य पिण्डमजलोमानि गृहीत्वा प्रागुदीचीं दिशं प्रति प॰ति । आपो हि ष्ठेति (११.५०) पर्णकषायपक्वमुदकमासिञ्चति पिण्डे ॥१६॥ पर्ण॰षायं पलाशकषायम् । सं॰ पलाशत्वग्भिः[1] क्वथितमुदकं प॰क्वम् । फेनं च तूष्णीं ततः कृत्वा ॥१७॥ तत एवोदकात्पूर्वतरं फेनं कृत्वोदकमासिञ्चति · चशब्दात्फेनम् । अजलोमभिः सꣳसृजति मित्रः सꣳसृज्येति (११.५३) ॥१८॥ पिण्डम् । शर्करायोरसाश्मचूर्णैश्च रुद्राः सꣳसृज्येति (११.५४) ॥१९॥ शर्करा प्रसिद्धा अयोरसो लोहसिङ्घाणः कीट[2] इति यः प्रसिद्धः अश्मचूर्णः पाषाणचूर्णः · चशब्दादेतैः पिण्डं संसृजति । सं॰ शर्कराः सूक्ष्मकन्दुकाः · अयोरसो लोहरसो यस्ताप्यमानाल्लोहात्पृथग्भवतीति कीट[3] इति लोके प्रसिद्धः · अश्मा दृढः पाषाणः तेषां चूर्णैः संसृजति । सꣳसृष्टामिति (११.५५-५७) संयौति ॥२०॥ पिण्डं मिश्रयति आडुालयतीत्यर्थः । अषाढां करोति महिषी प्रथमवित्ता तदाख्या ॥२१॥ अषाढाख्यामिष्टकां महिषी करोति · महिषीशब्दस्यान्यत्राप्रसिद्धत्वादाह प्र॰ख्या तद्वैव॰महिषीति (६.५.३.१) । सं॰ भार्याणां मध्ये प्रथमं लब्धा प्रथमपरिणीता

१) ? पालाश॰ Ss. २) सिंघानः कीर K pr. m. ३) ? काट Ss.